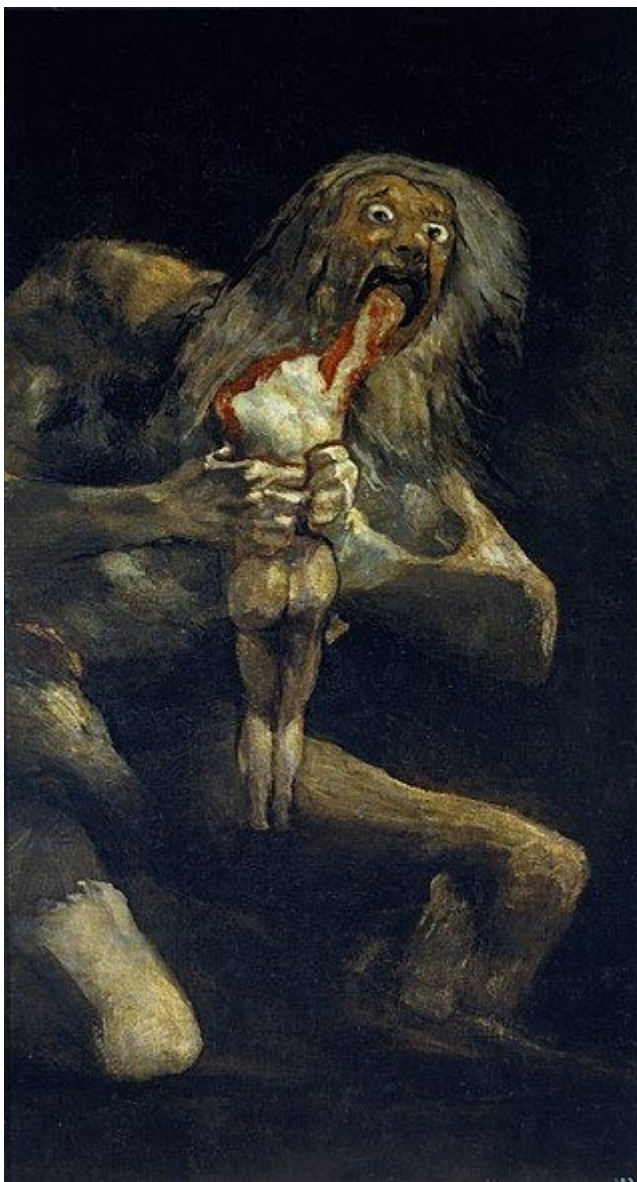

Ficha Técnica: *Saturno devorando o seu fillo*

- **Título:** *Saturno devorando o seu fillo*.
- **Autor:** Francisco de Goya (1746–1828).
- **Cronoloxía:** c. 1819–1823.
- **Localización:** Museo del Prado, Madrid.
- **Estilo:** Prerromanticismo / Romanticismo español.
- **Técnica e materiais:** Óleo sobre revoco e trasladado a lenzo.

Comentario da Obra

1. Identificación

Esta obra é unha das coñecidas como "**Pinturas Negras**", un conxunto de catorce murais que Goya pintou directamente sobre as paredes da súa casa de campo, a **Quinta do Sordo**, situada nas aforas de Madrid. Goya realizou esta serie durante os seus últimos anos de vida en España, cando se atopaba enfermo e desilusionado coa situación política e social. A pesar de que a obra se inspirou no mito clásico de Saturno, a súa intención non era a de narrar un mito, senón a de expresar as súas **ansiedades, a súa desilusión e a súa visión escura** da condición humana.

2. Análise Formal

A técnica de Goya nesta obra é radicalmente diferente aos seus traballos anteriores, e anticipa o Expresionismo.

- **Composición:** A figura de Saturno domina todo o lenzo. O seu corpo está posicionado en diagonal e a súa cabeza e ollos enlouquecidos diríxense cara ao espectador. A composición é **centrípeta**, xa que todos os elementos converxen cara á figura de Saturno, creando un efecto de claustrofobia e de opresión.
- **Luz e cor:** Goya utiliza unha **paleta moi escura**, dominada polos negros, os grises e os ocre. O único punto de luz é o branco do corpo do seu fillo e o vermello do seu sangue, que contrasta coa escuridade da noite e do seu corpo. A luz non é natural, senón que parece vir da propia furia de Saturno. A **pincelada é brusca, pastosa e violenta**, e non se preocupa polo detalle, senón que busca expresar emoción. A pintura non está acabada, o que suxire que Goya non quería que a obra fose pública.

3. Análise Iconográfica e Simbólica

A obra vai moito máis alá da súa aparencia. O seu simbolismo é profundo.

- **O mito de Saturno:** O mito de Saturno narra como este devoraba aos seus fillos para que non o destronasen, tal e como el fixera co seu pai. Goya utiliza este mito para reflexionar sobre o **paso do tempo** e sobre a **tiranía do poder**. Saturno, o deus do tempo, devora o seu propio futuro.
- **A interpretación política:** Moitos historiadores da arte interpretan a obra como unha **crítica á tiranía política**. Saturno representaría o **despotismo** ou, incluso, ao propio Fernando VII, que exercía un poder brutal e que acababa co futuro da nación.
- **A interpretación psicolóxica:** A obra tamén se pode interpretar como unha representación das **ansiedades e medos persoais** de Goya. A enfermidade, a súa soidade e a súa desilusión coa sociedade levaron o artista a unha visión pesimista e escura da vida, que se manifesta na figura enloquecida e caníbal de Saturno.

4. Contextualización

A obra forma parte das "**Pinturas Negras**", unha serie de murais que Goya realizou en privado e que non foron concibidas para seren vistas polo público. A obra foi retirada da Quinta do Sordo décadas despois da morte do artista e trasladada a lenzo. Goya, que estaba desilusionado co Neoclasicismo e coa súa propia función como pintor de cámara, atopa nestes traballos un espazo de **liberdade persoal** onde pode expresar o seu mundo interior de forma radical e sen restricións. A obra é un precedente do **simbolismo e do Expresionismo**, xa que a imaxe non busca narrar un feito, senón expresar unha emoción.

5. Conclusión

Saturno devorando o seu fillo é un dos traballos máis impactantes e enigmáticos de Goya. A través da súa composición, a súa luz e a súa **expresividade visceral**, o artista transforma un mito clásico nunha reflexión profunda sobre a **tiranía, o tempo e a condición humana**. A obra é un fito na historia da arte e un dos primeiros exemplos de pintura concibida como expresión do mundo interior e das emocións do artista.